

Za brak współdziałania nie karzemy na zawsze

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: piątek, 26, lipiec 2024 08:24

Bernadeta Skóbel

Odłony: 683

Z uwagi na charakter pomocy w formie usług opiekuńczych - oczywistym jest, że ich cel w postaci wsparcia w zaspokojeniu codziennych potrzeb życiowych jest możliwy do osiągnięcia wyłącznie wtedy, gdy po stronie świadczeniobiorcy istnieje wola współdziałania z pracownikami socjalnymi. Jednak brak tego współdziałania w przeszłości nie może zaś skutkować, że skarżący nie ma perspektyw na otrzymanie świadczenia w przyszłości – dożywotnio. Tak wynika z niedawnego wyroku WSA we Wrocławiu.

Sąd stwierdził, że - mimo prawidłowej jego wykładni - przepis art. 11 ust. 2 ustawy o pomocy społecznej w zakresie współdziałania strony z instytucjami pomocy społecznej, został on w sprawie błędnie (przedwcześnie) zastosowany. Decydując bowiem o jego zastosowaniu do sytuacji skarżącego w 2023 r., organ bazował na stanie faktycznym (materiale dowodowym i zdarzeniach) opisującym postawę wnioskodawcy do 2019 r., kiedy to skarżący - naruszając godność osób świadczących mu usługi opiekuńcze - w istocie odmawiał z nimi współpracy i w perspektywie nie dążył do wyjścia z trudnej sytuacji przy wykorzystaniu swoich własnych możliwości.

Zdaniem Sądu, w postępowaniu zainicjowanym wnioskiem skarżącego z lipca 2023 r. nie została faktycznie wykazana okoliczność braku współdziałania ze strony wnioskującego o przyznanie świadczenia opiekuńczego. W ocenie Sądu nie można wykluczyć, że skarżący zmieni swoje postępowanie, mając na uwadze wydane względem niego wyroki karne oraz zagrożenie w postaci uchylecia decyzji o przyznaniu świadczenia.

Wyrok WSA we Wrocławiu z 16 lipca 2024 r. sygn. IV SA/Wr 753/23.

Źródło: [CBOSA](#)